

Nr. 1.
2.
febr.

Lög

um

aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. kapítuli.

Um dómsmálagjöld.

1. gr.

Fyrir stefnu skal gjalda 50 auru, þegar málsaðili í stað þess að gefa út fyrir-
kallsseðil beiðist þess, að stefnan verði gefin út með nafni dómars og innsigli.

Sama gjald skal greiða fyrir fyrirkall það, er greinir um í 9. og 14. gr. tilskip-
unar 15. ágúst 1832.

2. gr.

Fyrir að taka fyrir mál, þar með talin ritun í dómsmálabókina, skal gjalda
1 kr. Sama gjald skal greiða í tilfellum þeim, er getur um í 7., 9. og 14. gr. tilskipunar
15. ágúst 1832.

3. gr.

Fyrir að leggja dóm á mál skal gjalda 1 kr., um leið og málið er tekið til dóms.
Fyrir hina skriflegu frávísun, sem greinir um í 6. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832, skal
greiða sama gjald.

4. gr.

Nú eru teknar út fleiri en ein stefna í sama máli, og skal þá greiða gjöld þau,
er getur um í 1. og 2. gr., fyrir hverja þeirra um sig. Gjald það, sem ræðir um í 3. gr.,
á sækjandi málsins að greiða, en komi gagnsókn fyrir, skal gagnsækjandi einnig greiða
gjald þetta.

5. gr.

Fyrir að yfirheyra vitni skal gjalda 30 auru fyrir hvert þeirra.
Fyrir gagnspurningar skal ekki greiða sjerstaklega.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Sportler til Landskassen.

Nr. 1.
2den
Febr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenburg og Oldenburg,

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Kapitel.

Om Gebyrer i Domsager.

§ 1.

For Stævning, naar Parten i Stedet for at udstede Kaldsbeddel, forlanger Stævningen udstedt under Dommerens Haand og Segl, skal der betales 50 D.

Samme Betaling erlægges for den i Anordning 15de August 1832 §§ 9 og 14 ommeldte Indtalsdelse.

§ 2.

For Sagens Anhængiggørelse, derunder Protokollens Førelse, betales 1 Kr. Det samme Gebyr erlægges i de i Anordning 15de August 1832 §§ 7, 9 og 14 omhandlede Tilfælde.

§ 3.

For Sagens Paakendelse betales 1 Kr. ved Sagens Optagelse til Dom. Det samme Gebyr erlægges for den i Anordning 15de August 1832 § 6 ommeldte skriftlig udfærdigede Afvisning.

§ 4.

For saa vidt der under samme Sag udtages flere forskellige Stævninger, blive de i §§ 1 og 2 ommeldte Gebyrer at udrede for hver Stævning især. Det i § 3 omhandlede Gebyr bliver at tilsvare af Sagsøgeren, men for saa vidt Kontrasøgsmaal finder Sted, tillige af Kontrasøgsøgeren.

§ 5.

For ethvert Vidne at afhøre betales 30 D.

For Kontraktionens Fremsettelse erlægges ingen særlig Betaling.

Nr. 1.
2.
febr.

6. gr.

Fyrir að kveðja menn í rjetti til skoðunargjörða eða annara slíkra gjörða skal gjalda 30 auru fyrir hvern hinna dómkvöðdu, auk gjalds þess, er getið er um í 2. gr. Sama gjald skal greiða fyrir eidfesting gjörðarinnar, svo og fyrir sjerhverja eidfestingu, nema um vitni sje að ræða.

Þetta ákvæði á einnig við, þegar kveðja skal menn til að virða fasteign til veðsetningar fyrir láni af tje ómyndugra og þegar eidfesta skal menn þessa.

7. gr.

Fyrir að staðfesta og innsigla rjettargjörðir eða önnur eptirrit, sem út eru gefin í gjörðarformi, skal gjalda 50 auru fyrir hvert.

8. gr.

Þegar mál það, er ræðir um, varðar eigi meiru en 50 krónum, skal aðeins greiða helming gjalda þeirra, er um getur í 1.—6. gr.

9. gr.

Í hjúamálum skal eigi gjalda nema 50 auru alls, en í lögreglumálum um meðgjöf með óskilgetnum börnum skal engin gjöld greiða í hjeraði.

Í öðrum lögreglumálum skal greiða hin venjulegu gjöld, sem talin eru hjer að framan.

10. gr.

Fyrir bókun á yfirlýsing um eitt eður annað, sem ekki snertir neitt mál, sem áður hefur verið tekið fyrir og er til meðferðar fyrir rjettinum, skal sá, er þessa beiðist, greiða 50 auru auk gjalds þess, er getur um í 2. gr.

11. gr.

Við landsyfirdóminn skal ávalt greiða tvöfalt gjald á við það, er borga hefði átt í hjeraði.

12. gr.

Í opinberum málum og gjafsóknarmálum skal engin rjettargjöld greiða, en í gjafsóknarmálum skulu rjettargjöld þau, er gjafsóknarhafandi hefði átt að greiða, goldin af hinum málsaðila, þegar hann er skyldaður með dómi til að greiða málskostnaðinn.

Í málum þeim, sem ræðir um í 16. gr. laga um kosningar til alþingis 14. sept. 1877, skal engin rjettargjöld greiða í hjeraði.

13. gr.

Þingvitnaleiðslur, er fram fara til þess að færa sönnur á slys eða til þess að heimila verðlaun fyrir björgun drukknæðra, skal álíta sem opinber mál, en venjulega skulu þær fara fram á hinum reglulegu þingtímum, til þess að kostnaður rísi eigi af fyrir hið opinbera.

§ 6.

Nr. 1.
2den
Febr.

For Mænds Udmeldelse for Retten til Syns- eller andre deslige Forretninger betales foruden det i § 2 ommeldte Gebyr 30 D. for hver udmeldt Mand, og lige saa meget betales for Forretningens Veedigelse saa vel som for enhver anden Eds Modtagelse uden for Vidneførsel.

Joranførte Bestemmelse gælder ogsaa om Mænds Udmeldelse til at vurdere Jord- ejendom til Pantfætning for Laan af umyndiges Midler samt for deres Edfæstelse.

§ 7.

For Bekræftelse og Forsegling af Retsakter eller af andre Udskrifter, som udfærdiges i Akts Form, betales 50 D.

§ 8.

Hvor Sagens Værdi ikke overstiger 50 Kr., betales de i de foregaaende §§ 1—6 bestemte Gebyrer kun med det halve.

§ 9.

I Tyndesager betales kun i alt 50 D., men i Politisager, som angaa Opfostrings- hjælp til uægte Børn, betales intet Gebyr for Underretten.

I andre Politisager betales de sædvanlige i de ovenstaaende Paragraffer fore- skrevne Retsgebyrer.

§ 10.

For Modtagelse til Protokollen af en Deklaration om et eller andet, som ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhängiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indføres, foruden Gebyr efter § 2 endvidere 50 D.

§ 11.

Ved Overretten erlægges i alle Tilfælde det dobbelte af det Gebyr, som for samme Forretning vilde blive at erlægge ved Underretten.

§ 12.

I offentlige og beneficerede Sager bliver intet Retsgebyr at erlægge, men hvor fri Proces er forundt, bliver det Retsgebyr, som ellers den beneficerede Part skulde udrede, at tilsvare af Modparten, naar denne ved Dom findes skyldig til at betale Processens Omkostninger.

I de i Lov om Valgene til Altinget af 14de September 1877 § 16 omhandlede Sager erlægges intet Retsgebyr for Underretten.

§ 13.

Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, eller til at hjemle Præmie for druknede Redning, behandles som offentlige Sager, men de bør ordentligvis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ikke paadrages det offentlige.

Nr. 1.
2.
febr.

2. kapituli.

Um gjöld fyrir fógetagjörðir.

14. gr.

Fyrir kyrrsetningargjörð eða lögbann, svo og fyrir fjárnáms-, lögtaks- eða lög-
geymslugjörð, sem fram fer á fjármunum — en til fjármuna teljast eigi aðeins lausafje og
fasteignir, heldur og skuldakröfur á hendur öðrum og önnur þau fjárrjettindi, sem greinir
um í 3. kapitula laga 4. nóvember 1887 um aðför — skal gjalda í hlutfalli við fjárupp-
hæð þá, sem gjörðarinnar er beiðst fyrir, eins og hjer segir:

þegar upphæðin er	25 kr. eða minni	» kr. 75 a.
— — — frá	25 kr.	til	50 kr. 1 — 50 -
— — — —	50 —	—	100 — 2 — 25 -
— — — —	100 —	—	200 — 3 — » -
— — — —	200 —	—	300 — 3 — 50 -
— — — —	300 —	—	400 — 4 — » -
— — — —	400 —	—	1,000 — 5 — » -
— — — —	1,000 —	6 — » -

15. gr.

Fyrir að kyrrsetja mann skal gjalda 6 kr.; sjeu fjármunir jafnframt kyrrsettir, skal
gjalda fyrir það eptir 14. gr.

16. gr.

Nú er aðfarar beiðst hjá einum og sama manni eptir fleiri dómum en einum,
sættum eða þinglesnum veðskuldabryetum (og eru þau skilyrði eru fyrir hendi, sem sett
eru í 15. og 16. gr. laga, nr. 29, 16. desember 1885), og skal gjaldið þá greitt fyrir hverja
þeirra um sig.

Þegar fjárnáms er beiðst eptir sama dóminum, sættinni eða veðskuldabryefinu hjá
fleirum en einum, skal gjörð halda hjá hverjum þeirra og greiða gjald fyrir hverja gjörð-
ina. Þetta gildir þó eigi, ef hlutaðeigendur eiga muni í sameign, er fjárnám er gjört í.
Eigi skal heimta hærra gjald, þótt munir þeir, sem fjárnámi eru teknir, sjeu eigi allir
á sama stað.

17. gr.

Fyrir lausnargjörð skal gjalda eptir 14. gr., þegar fje með henni er laust
látið, en eptir 15. gr., sje kyrrsetning manns með henni niður felld.

18. gr.

Fyrir rannsókn, sem haldin er eptir beiðni einstakra manna, skal gjalda 1 kr.

19. gr.

Fyrir útburð manns af jörðu eða húsi og fyrir innsetning á jörð eða í hús til
umráða skal gjalda 2 kr. Sama gjald skal greiða fyrir aðrar fógetagjörðir, er fara fram á
eitthvað það, er eigi verður metið til peningaverðs.

2det Kapitel.

Om Gebyrer for Fogedforretninger.

Nr. 1.
2den
Febr.

§ 14.

For en Arrest-, Sequestrations- eller Forbudsforretning, samt for en Eksekutions-, Udpantnings- eller Afsetningsforretning, naar samme sker i Gods, hvorunder ikke alene saa vel rørlige som urørlige Ting, men ogsaa udestaaende Gældsfordringer og andre i Lov om Eksekution af 4de November 1887 Kapitel III ommeldte Formuerettigheder indbefattes, betales i Forhold til Størrelsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages, saaledes:

Naar Summen er	25 Kr. eller derunder	"	Kr. 75 Ø.
— — — fra	25 — til 50 Kr. inkl.	1 —	50 —
— — — —	50 — — 100 — —	2 —	25 —
— — — —	100 — — 200 — —	3 —	" —
— — — —	200 — — 300 — —	3 —	50 —
— — — —	300 — — 400 — —	4 —	" —
— — — —	400 — — 1,000 — —	5 —	" —
— — — —	1,000 — —	6 —	" —

§ 15.

For Arrest paa Person betales 6 Kr., og dersom Arrest tillige sker i Gods, betales derfor efter § 14.

§ 16.

Naar Eksekution rekvireres efter flere Domme, Forlig eller tinglæste Pantebreve (under de i Lov Nr. 29 af 16de December 1885 §§ 15 og 16 fastsatte Betingelser) hos een og samme Person, betales Gebyret for hver af disse særskilt.

Naar Udlæg efter een og samme Dom, Forlig eller Pantebrev rekvireres hos flere end een Person, bør der holdes og betales en Forretning for hver Person; dog gælder dette ikke om de Tilfælde, hvor disse forskellige Individider have fælles Ejendomme, hvori Udlæg gøres. Gebyret forhøjes ikke, fordi de Ting, hvori Udlæg gøres, befinde sig paa forskellige Steder.

§ 17.

For en Relaksationsforretning betales efter § 14, naar den angaar Gods, og efter § 15, hvor en personlig Arrest derved ophæves.

§ 18.

For at iværksætte en Inquisition efter privates Begæring betales 1 Kr.

§ 19.

For en Forretning, hvorved nogen udsættes af Jord eller Hus, som han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelsen af Hus eller Jord, betales 2 Kr. Samme Betaling erlægges for andre Fogedforretninger, hvis Genstand ikke skønsmæssig kan ansættes til en vis Pengeværdi.

Nr. 1.
2.
febr.

20. gr.

Fyrir skoðun á líkamsáverka eptir beiðni einstakra manna skal gjalda 2 kr.
Fyrir skoðun á fundnum líkum skal ekkert gjald greiða

21. gr.

Þegar hreppstjóri heldur fógetagjörðir, skal fara eptir lögum nr. 3, 13. janúar 1882, 5. gr. og lögum nr. 29, 16. desember 1885, 14. gr.

22. gr.

Ef hægt er að ákveða gjaldið fyrir fram, skal greiða fógeta það áður en hann byrjar gjörðina, þá er hann krefst þess, og er gjaldið eigi apturkræft, þótt gjörðarbeiðnin sje kölluð aptur, eða fógeti neiti að fremja gjörðina, nema svo sje, að hærri gjald hafi verið borgað fyrir fram fyrir gjörðina, en greiða hefði átt, er hún var leidd til lykta.

23. gr.

Í gjafsóknarmálum og skipuðum málum, svo og þegar sá beiðist fjárnáms, er dæmdar hafa verið bætur í opinberu máli, og þegar tekinn er fjárnámi eða lögtaki framfærslueyrir, er manni ber að greiða með barni sínu skilgetnu eða óskilgetnu, með stjúpbarni, foreldri sínu eða konu, er hann hefur slitið samvistum við, eða skilið við að borði og sæng eða að fullu og öllu, eða tekið er lögtaki eða fjárnámi kaup hjúa eða matarverð, er þau eiga hjá húsbændum sínum, skal því að eins greiða rjettargjald, að það náist hjá þeim, er fyrir fjárnámi eða lögtaki verður, enda sje kröfu gjörðarbeiðanda áður fullnægt.

Fyrir að fullnægja dómum í sakamálum eptir ráðstöfun hins opinbera skal engin gjöld greiða.

3. kapituli.

Um gjöld fyrir þinglýsingar o. fl.

24. gr.

Fyrir að þinglesa afsalsbrjef, veðskuldabrjef, fjárnámsgjörð, skiptabrjef eða önnur skjöl, sem þinglesin eru sem eignarheimild fyrir fasteign eða til þess að leggja hapt á fasteignir og fyrir að rita á skjöl þessi og rita þau inn í bækurnar, svo og fyrir að þinglesa, rita á og bóka skjöl, sem leggja hapt á lausafje, skal gjalda í hlutfalli við fjárupphæð þá, er skjalið hljóðar um, eins og hjer segir:

þegar upphæðin er	100 kr. eða minni	» kr. 75 a.
— — — frá	100 — til		200 kr. 1 — » -
— — — —	200 — —		500 — 1 — 50 -
— — — —	500 — —		1,000 — 2 — » -
— — — —	1,000 — —		2,000 — 3 — » -
— — — —	2,000 — —		3,500 — 4 — » -
— — — —	3,500 — —		5,000 — 5 — » -

og sje upphæðin meiri, skal gjalda 6 kr., hversu há sem hún er.

§ 20.

Nr. 1.
2den
Febr.

For en Sønnsforretning i Anledning af tilføjet Legemsbestadigelse, naar samme sker efter privates Begæring, betales 2 Kr. For at slyne fundne døde Mennesker betales intet.

§ 21.

Naar en Fogedforretning udføres af Repithyren, forholdes efter Lov Nr. 3 af 13de Januar 1882 § 5 og Lov Nr. 29 af 16de December 1885 § 14.

§ 22.

For saa vidt Gebhyret lader sig forud bestemme, bør det paa Fogdens Begæring til ham betales, inden han tiltræder Forretningen, og hvis den siden tilbagefalder, eller Forretningens Fremme nægtes, kan det erlagte ikke kræves tilbage, medmindre der skulde være forud betalt højere Gebhyr, end for den udførte Forretning skulde erlægges.

§ 23.

I beneficerede og befalede Sager, samt naar Eksekution sker efter Forlangende af nogen, hvem der i en offentlig Sag er tilkendt Erstatning, saa vel som naar Underholdningsbidrag til ægte eller uægte Børn, Stedbørn, Forældre, forladte, fraseparerede eller fraskilte Hustruer, eller Dyendes tilgodehavende Løn eller Kostpenge hos Husbonden ved Eksekution eller Udpantning inddrives, erlægges ifkun Gebhyr, for saa vidt dette er erholdeligt hos den, hos hvem Udlæg sker, efter at den Fordring, for hvilken Forretningen foretages, er fyldestgjort.

For Fuldbbyrdelse af Domme i kriminelle Sager efter offentlig Foranstaltning erlægges intet Gebhyr.

3dje Kapitel.

Om Betaling for Tinglysninger m. m.

§ 24.

For at tinglæse, paategne og indføre i Protokollen et Skøde, et Pantebrev, en Udlægsforretning, et Skiftebrev eller noget andet Dokument, som læses for at give Udkomst til en fast Ejendom eller derpaa lægge en Hæftelse, saa og for at tinglæse, paategne og indføre Dokumenter, som gaa ud paa Behæftelse af Løssøre, betales i Forhold til den Sum's Størrelse, hvorpaa Dokumentet lyder, saaledes:

Naar Summen er.....	100 Kr. eller derunder.....	„	Kr. 75 Ø.
— — — fra	100 — til 200 Kr. inkl....	1 —	—
— — — —	200 — - 500 — — ...	1 —	50 —
— — — —	500 — - 1,000 — — ...	2 —	—
— — — —	1,000 — - 2,000 — — ...	3 —	—
— — — —	2,000 — - 3,500 — — ...	4 —	—
— — — —	3,500 — - 5,000 — — ...	5 —	—

og er Summen højere, da 6 Kr. hvor høj den end er.

Nr. 1. Gjald það, er síðast er nefnt, skal og greiða, sje upphæð sú óákveðin, sem skjalið
 2. greinir um, t. a. m. þegar veð er sett fyrir skuldum, er síðar verða stofnaðar.
 febr.

Nú er upphæðin ákveðin í öðrum aurum en peningum, og skal þá meta þá til peningaverðs eptir almennum reglum.

Nú er árlegt afgjald áskilið um óákveðinn tíma, og skal þá gjalda sem fyrir 25 sinnum stærri fjárupphæð, en sje afgjaldið áskilið fyrir lífstíð, skal gjaldið aðeins talið af 5-faldri upphæðinni; sje ártal tiltekið, skal afgjaldið talið saman fyrir öll árin, en þó skal aldrei af meiru gjalda en af upphæð afgjaldsins 25-faldri.

Nú er eign seld af hendi, án þess að fyrir hana sje greitt andvirði, eða henni makaskipt gegn annari eign, og verður þá að tiltaka verð hennar í skjalinu eða rita það á það, svo ákveða megi eptir því þinglýsingargjaldið.

25. gr.

Fyrir að þinglesa og bóka skjöl, er hljóða um efni, sem eigi verður metið til ákveðins verðs, eða skjöl, sem ekki eru um afsal eða hapt á fasteignum eða lausafje, skal gjalda 1 kr. Sjeu þesskonar skjöl þinglesin við landsyfirdóminn, skal gjalda 2 kr.

26. gr.

Þegar þinglesa skal heimildarskjal eða brjef um hapt á eignum, skal hlutað-eigandi embættismaður líta eptir því, hvort útgefandi þess hefur sjálfur eignarheimild fyrir eign þeirri eða munum, sem hann ráðstafar, eða hvort nokkuð það hafi þinglesið verið áður, er ónýtt geti eða rýrt gildi skjalsins, og rita aðeins á skjalið, að það hafi verið þinglesið, ef enginn brestur eða tálmun finnst; ella skal rita athugasemd á skjalið um heimildar-brest hans eða um hið áður lesna heptingar-brjef, og skal greiða fyrir það helming gjalds þess, er ræðir um í 24. gr., en þó aldrei minna en 50 aura og aldrei meira en 1 kr. 50 aura. Þegar fengnar eru betri skýrslur eða frekari heimild, og áritunin þvínæst verður afmáð, skal greiða fyrir það sama gjald og fyrir að gjöra hana.

27. gr.

Fyrir að aflýsa skjali og afmá það úr veðbrjefabókinni, svo og fyrir að aflýsa afborgun á veðskuld og gjöra áritun um það á veðskuldabrjefið, skal greiða helming gjalds þess, er greinir um í 24. gr., þó eigi minna en 50 aura; á afborgun skal miða gjaldið við stærð hennar.

28. gr.

Nú krefst einhver vottorðs úr afsals- og veðbrjefabókunum um eignarheimild á fasteign og um höpt þau, er á henni hvíla, og skal hann gjalda fyrir það 1 kr.

Vottorð þau, er stjórn landsbankans krefst úr greindum bókum um fasteignir þær, sem menn ætla að veðsetja gegn láni úr bankanum, skulu gefin ókeypis, ef þau eru ætluð bankanum einum til afnota.

29. gr.

Nú er sama skjalið þinglesið í fleiri þinghám en einni, og skal þá greiða gjöld þau, sem að framan getur um, fyrir hverja þinglýsing.

Det sidstnævnte Gebyr erlægges ogsaa, naar den Sum, hvorpaa Dokumentet lyder, er ubestemt, saasom ved Pantesætning for fremtidig Gæld. Nr. 1.
2den
Febr.

For saa vidt Summen ikke er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at beregne til Penge efter de almindelig gældende Regler.

Hvor en aarlig Afgift er betinget for ubestemt Tid, anses den som en Kapital af det 25-dobbelte Beløb, men er den betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5-dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det samlede Beløb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere end det 25-dobbelte Beløb.

Overdrages en Ejendom uden Bederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien, for at Gebyret derefter kan bestemmes, at opgive i Dokumentet eller ved Paategning paa samme.

§ 25.

For Læsning og Protokolation af Dokumenter, hvis Genstand ikke kan ansættes til bestemt Værdi, eller som ikke gaa ud paa Erhvervelse eller Behæftelse af Gods og Ejendom, betales 1 Kr.; men hvor saadan Læsning foregaar ved Landsoverretten, betales 2 Kr.

§ 26.

Retten's Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelsesdokument læses, at efterse, om Udstederen selv har Adkomst til den Ejendom eller det Gods, hvorover han derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Dokumentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Dokumentets Læsning. Men i modsat Fald bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelsesdokument at gøre Paategning paa Dokumentet, hvorfor betales det halve af den i § 24 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde under 50 Ø. eller over 1 Kr. 50 Ø., og naar siden denne Paategning efter erhvervet ny Oplysning eller yderligere Hjemmel udslettes, bliver atter at betale det samme som for Paategningen.

§ 27.

For et Dokument at aflyse og af Pantebogen at udslette, eller for at aflyse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning paa samme, betales det halve af det i § 24 bestemte Gebyr, dog ikke under 50 Ø., og bliver Gebyret, naar et Afdrag er gjort, at beregne i Forhold til dettes Størrelse.

§ 28.

Forlanger nogen Attest af Skøde- og Pantebøger angaaende Adkomsten til en Ejendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bliver derfor at betale 1 Kr.

De af Landsbankens Direktion rekvirerede Attester af bemeldte Bøger angaaende de Ejendomme, hvori Laan søges, meddeles uden Betaling, for saa vidt de udelukkende skulle tjene til Bankens Brug.

§ 29.

Læses det samme Dokument i flere Tingfogne end eet, blive de i det foregaaende fastsatte Gebyrer at erlægge for hver enkelt Tinglæsning.

Nr. 1.
2.
febr.

30. gr.

Fyrir þinglýsingar og aflýsingar á veði því, sem sett er landssjóði fyrir innheimtu á tekjum hans, skal ekkert gjald greiða. Svo er og um þinglestur og aflýsingar á uppskriftargjörðum þeim á eignum þurfalinga og yfirvaldsúrskurðum um sviptingu á fjárforræði þeirra, sem greinir um í 3. og 4. gr. laga nr. 20, 4. nóvember 1887.

4. kapituli.

Um skiptagjöld.

31. gr.

Í öllum þeim búum, sem skiptaráðandi eða skiptaforstjóri án dómsvalds fer með og lýkur skiptum í, skal greiða í skiptagjöld 1 % af öllum eignum búans án tillits til skulda, er á því hvíla.

Þó skal ekkert gjald greiða í þeim búum, þarsem eigurnar nema ekki 200 kr., að frádregnum útfararkostnaði í dánarbúum.

32 gr.

Fyrir að gefa út innköllun til skuldheimtumazna skal greiða:

þegar eignir búans um fram skuldir þess eru eigi meiri en 200 kr. ...	1 kr.
Sjeu þær meiri en 200 kr. en ekki meiri en 1000 kr.	2 —
— — — — 1000 kr.	4 —

Í gjaldþrotabúum og búum, sem ekkert eiga um fram skuldir, skal ekkert gjald greiða fyrir innköllun þessa.

33. gr.

Nú tekur skiptaráðandi bú til skiptameðferðar en framselur það síðar hlutaðeigandi erfingjum eða öðrum, er hlut eiga að máli, og skal þá greiða fjórðung gjalds þess, er ræðir um í 31. gr., ef framsalið fer fram á fyrsta skiptafundi, helming ef það fer fram seinna en þó ekki síðar en á fyrsta skiptafundi eptir að innköllunarfresturinn er útrunninn, en 3 fjórðunga gjaldsins, ef framsalið fer síðar fram, en nú var sagt, en þó áður en búíð er tekið til skiptaloka.

34. gr.

Þá er skiptaráðendur eða skiptaforstjórar ljúka skiptum í búum, kemur gjaldið í gjalddaga við skiptalok og bera þeir, hvor um sig, ábyrgð á greiðslu gjaldsins og á því, að það sje rjett talið.

Þegar bú er framselt til erfingjaskipta, kemur gjaldið í gjalddaga 6 mánuðum eptir framsalið, og bera erfingjar, einn sem allir og allir sem einn, ábyrgð á því. En ef erfingjar skýra frá því, þegar frestur þessi er á enda, að þeir hafi enn þá eigi getað ákveðið gjaldið, getur skiptaráðandi veitt þeim frekari frest á greiðslu þess. Þegar gjaldið er komið í gjald-

§ 30.

For Tinglæsning og Afslæsning af Sikkerhedsstillelser for Dppebørstler for Landskassen betales intet Gebyr, ej heller for Tinglæsning og Afslæsning af de i Lov Nr. 20 af 4de November 1887 §§ 3 og 4 omhandlede Registrationer over Fattiglemmers Ejen- dele og Umyndighedsdekreter.

Nr. 1.
2den
Febr.

4de Kapitel.

Om Skiftegebyrer.

§ 31.

I alle Boer, som behandles og bringes til Ende af Skifteretten eller Eksekutorer uden dømmende Myndighed, betales af Boets hele Formuemasse uden Hensyn til Gælden 1 pCt. i Skiftesalær.

Fritagne for Afgiften ere dog Boer, hvis Formuemasse, for Dødsboers Vedkom- mende efter Udredelsen af Begravelsesomkostninger, ikke udgør 200 Kr.

§ 32.

For Proklama betales, naar Boets beholdne Formue beløber	
indtil 200 Kr. inkl.....	1 Kr.
over 200 — indtil 1,000 Kr. inkl.....	2 —
— 1,000 —	4 —

I Konkursboer og Boer, som ingen beholden Formue have, erlægges intet Gebyr for Proklama.

§ 33.

Naar Skifteforvalteren har taget et Bo under Behandling, men samme bliver ekstraderet enten til vedkommende Arvinger eller andre vedkommende, erlægges af den i § 31 bestemte Afgift en Fjerdedel, hvis Ekstraditionen finder Sted paa den første Skiftesamling, det halve, hvis den finder Sted derefter, men dog ikke senere end paa den første Skifte- samling efter Proklamas Udløb, og tre Fjerdedele, hvis den maatte ske paa et sildigere Trin af Behandlingen, men forinden Boet er optaget til Slutning.

§ 34.

Afgiften forfalder til Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Vedkommende, som behandles til Ende af Skifteretten eller Eksekutorer, der hver for sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning og Indbetaling i disse Boer.

Overgaar Boet til at skiftes og deles af Lodtagerne selv, forfalder Afgiften, for hvilken Lodtagerne en for alle og alle for en ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog kan der, for saa vidt de efter Forløbet af denne Frist opløse, at det endnu ikke har været dem muligt at beregne Afgiften, af Skifte-

Nr. 1. daga, eiga erfingjar, sju þeir eigi samkvæmt 77. gr. skiptalaganna skyldir til að láta
 2. febr. skiptaráðanda í tje skýrslu þá, er þar er getið, að senda honum skrá, samda uppá æru og samvizku, yfir eigur búsin og skuldir; og má dagsektum beita, komi þeir eigi fram með hana. Hið sama er, þegar bú hefur verið tekið til opinberrar skiptameðferðar en er framselt því hjóna, er eptir lifir, til þess að sitja í óskiptu búi. Nú hefur einhver, þegar svo er ástatt, sem að framan er sagt, samið ranga skýrslu á móti betri vitund landssjóði í óhag, og skal þá greiða tvöfalt gjald af því, sem dregið hefur verið undan, og hlutaðeigandi sætir auk þess þeirri hegningu, sem við er lögð í almennum hegningarlögum.

5. kapituli.

Um gjöld fyrir uppboðsgjörðir.

35. gr.

Hin almennu uppboðslaun, er ávallt skal greiða, nema þar sem eptirfarandi greinir veita heimild til annars, eru 4 af hundraði.

36.

Þegar seld eru við opinbert uppboð hús, jarðir og aðrar fasteignir, svo og þilskip, — sju þau eigi ósjófær — hlutabréf, skuldabréf og aðrar skuldakröfur, leigumálarjettur og önnur þesskonar rjettindi, skal gjalda í uppboðslaun:

af hinum fyrstu 2,000 kr.	2	%.
af upphæð yfir 2,000 kr. til fullra 6,000 kr.	1½	—
- — — 6,000 — — — 60,000 —	1	—
af upphæð, sem er meiri en 60,000 kr.	½	—

Þegar leigumálarjettur er seldur við uppboð, skal, aðeins reikna uppboðslaun af hinu árlega afgjaldi.

37. gr.

Nú eru verzlunarvörur seldar við uppboð og svo mikið í einu, að hvert hamarshögg nemur minnst 30 kr., og skulu þá uppboðslaun af upphæð þeirri, sem uppboðið nemur meiru en 600 kr., en af hinum fyrstu 600 kr. skal ætíð greiða fullt gjald eptir 35. gr., ákveðin eins og hjer segir:

af upphæð frá 600 kr. til fullra 2,000 kr.	2	%.
— meiri en 2,000 — — — 4,000 —	1½	—
— — 4,000 — — — 8,000 —	1	—
— — 8,000 — — — 16,000 —	½	—
og af upphæð, sem nemur meiru en 16,000 kr.	⅓	—

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

retten tilstaaes en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse. Lodtagerne have — for saa vidt de ikke allerede i Medfør af Skiftelovens § 77 skulle indgive den der omhandlede Opgørelse — til den Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifteretten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld, hvilken Fortegneljes Indlevering kan fremtvinges ved Dagsbøder. Det samme gælder, naar Boet efter at være taget under offentlig Skiftebehandling udleveres den længstlevende Ægtefælle til Hensiddens i udstiftet Bo. Befindes nogen i de foran ommeldte Tilfælde mod bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opgørelse til Stade for Landskassen, erlægges Afgiften af den fordulgte Del med det dobbelte Beløb, foruden at vedkommende ifalder den Straf, som den almindelige Straffelovgivning maatte medføre.

Nr. 1.
2den
Febr.

5te Kapitel.

Om Betaling for Auktionsforretninger.

§ 35.

Det almindelige Auktionsgalær, som i alle Tilfælde, hvor de følgende Paragraffer ikke hjemle en Undtagelse eller Nedsættelse, bliver at betale, er 4 pCt.

§ 36.

Af Huse, Forder og andre faste Ejendomme, samt Dødsfartøjer (naar de ikke ere usfydygtige), ligeledes af Aktier, Obligationer eller andre Gældsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auktion, betales i Galær:

af de første 2,000 Kr.....	2	pCt.
af Beløb over 2,000 Kr. til 6,000 Kr. inkl.....	1½	—
— — 6,000 — - 60,000 — —	1	—
af hvad der er over 60,000 Kr.	½	—

Ved Auktion over Forpagtninger beregnes Galæret kun af den aarlige Afgift.

§ 37.

Naar Handelsvarer sælges ved Auktion i saadanne Partier, at hvert Hammerslag angaar en Verdi af i det mindste 30 Kr., bliver af det, som det samlede Beløb overstiger 600 Kr., (af hvilke første 600 Kr. altid fuldt Galær betales efter § 35) Gebyret saaledes at bestemme:

af Beløb fra 600 Kr. ekskl. til 2,000 Kr. inkl.....	2	pCt.
— — 2,000 — — — 4,000 — —	1½	—
— — 4,000 — — — 8,000 — —	1	—
— — 8,000 — — — 16,000 — —	½	—
og af det som gaar over 16,000 Kr.....	⅜	—

Nr. 1.
2.
febr.

38. gr.

Þegar þess er krafizt, skal uppboðshaldari sjá um, að uppboðið verði birt á undan með auglýsingu í blöðunum eða á annan hátt, eptir því sem við verður komið á hverjum stað, og skal það gjört, ef unnt er, 8 dögum áður en uppboðið er haldið.

Það er venjulega undir hlutaðeigendum sjálfum komið, hvort uppboðið skuli birt nema í kaupstað þeim eða hrepp, er það á að haldast, eða hvort þar að auki skuli birta það í einum eða fleirum næstu hreppunum; svo er það og á valdi þeirra, hvernig uppboðsauglýsingunum skuli útbýtt, — sjá þó 18. gr. laga 14. janúar 1876 um skipströnd. En sje eigi hægt að fá vitneskju um ósk hlutaðeigenda í þessum atriðum, eða sjeu þeir á skiptum skoðunum um þau, skal kjósa þá aðferð, sem mest geti orðið þeim til nota, er með eiga, og haft tillit til þess, hve uppboðsmunirnir eru mikilvægir, svo og til annara ástæðna.

Fyrir að semja uppboðsauglýsing og gefa út af henni svo mörg eintök, sem þörf er á, skal gjalda 1 kr.

39. gr.

Þegar uppboð er haldið á fasteign eða á [öðru því, er getur um í 36. gr., en sala fer þó eigi fram við uppboðið, svo og þegar hamarshögg er gefið upp á væntanlegt samþykki, en það bregzt, skal gjalda 4 kr. fyrir árangurslaust uppboð.

Þegar einhver lætur bjóða upp fleiri en einn sjerstakan hlut í einu, eða eign er boðin upp í pörtum, skal þó eigi gjalda meira en 10 kr. alls fyrir árangurslaust uppboð.

40. gr.

Við lausafjáruppboð skal gjalda 10 aura fyrir hvert númer, sem boðið er upp en þó eigi selt, og við uppboð á verzlunarvörum í svo stórum skömmtum, sem segir í 37. gr., skal gjalda 20 aura fyrir hvert númer, sem boðið er upp, án þess að verða selt.

41. gr.

Fyrir uppboð á eptirlátnum munum þurfalinga skal ekkert gjald greiða, og eigi heldur þegar landsbankinn lætur eigin þjóna sína selja við uppboð verðbrjef þau og annað, er hann hefur fengið að handveði.

42. gr.

Þegar hreppstjórar halda lítilfjörleg uppboð í forföllum sýslumanns og í umboði hans, skal fara eptir ákvæðum 6. greinar í lögum nr. 3, 13. janúar 1882.

43. gr.

Fyrir að gefa út afsalsbrjef fyrir fasteign, er seld hefur verið við uppboð, skal gjalda 2 kr., ef kaupverðið er eigi meira en 2,000 kr., 4 kr. ef það er meira en 2,000 kr. og fer þó eigi fram úr 6,000 kr., en 6 kr. ef það fer fram úr þeirri upphæð.

44 gr.

Nú hefur uppboðs beiðst verið hjá uppboðshaldara og sjeð hefur verið um birtingu á því, en beiðnin svo kölluð aptur, og skal þá aðeins greiða gjald fyrir birtinguna samkvæmt 38. gr.; en sje beiðnin eigi kölluð aptur, fyr en búið er að setja uppboðsþingið, skal gjalda 4 kr. eins og fyrir árangurslaust uppboð.

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

§ 38.

Nr. 1.
2den
Febr.

Auktionsforvalteren har paa Forlangende at foranstalte Auktionen forud kundgjort ved Bekendtgørelse i Bladene eller paa den Maade, som hvert Steds Lejlighed tillader, saa vidt muligt 8 Dage inden Auktionen holdes.

I Almindelighed beror det paa de vedkommende selv, hvorvidt Bekendtgørelsen bør indskrænkes til den Købstad eller Rep, hvor Auktionen holdes, eller om den og bør ske i flere eller færre Naborepper, ligesom det og maa overlades til dem, hvorledes Plakaternes Omvendelse skal foranstaltes, jfr. dog Strandingslov 14de Januar 1876 § 18. Men hvis ikke vedkommendes Vilje i foranførte Henseende kan erfares, eller de indbyrdes ere uenige, bør der, efter Bigtigheden af Auktionens Genstand og andre Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangsmaade, hvorved de paagældendes Tarev bedst kan fremmes.

For Auktionsplakatens Affattelse og dens Udstedelse i det fornødne Antal Eksemplarer erlægges 1 Kr.

§ 39.

Naar Auktion holdes over faste Ejendomme eller andre af de i § 36 nævnte Genstande, men intet Salg af samme finder Sted ved Auktionen, hvortil det og hører, naar Hammerslag sker paa nærmere Approbation, men denne nægtes, betales for forgæves Forretning 4 Kr.

Saafernt nogen lader flere særlige Ting sætte til Auktion paa een Gang, eller een Ejendom opbydes i flere Dele, bliver dog for forgæves Opraab ej at betale mere end i alt 10 Kr.

§ 40.

Ved Løsbøreauktioner betales 10 Øre for hvert Nummer, som opbydes uden at sælges, og ved Auktioner over Handelsvarer i saadanne Partier som i § 37 ommeldt, erlægges 20 Øre for hvert Nummer, som opraaes uden at sælges.

§ 41.

For Auktioner over Fattiglemmers Efterladenskaber erlægges intet Salær, ejheller naar Landsbanken lader de den til haandsaaet Pant overgivne Pengeeffekter m. v. bortselge ved Auktion ved dens egne Betjente.

§ 42.

Naar Repstyreren i Sydsjællands Forfald og efter hans Fuldmagt forvalter ubetydelige Auktioner, forholdes efter Bestemmelsen i Lov Nr. 3 af 13de Januar 1882 § 6

§ 43.

For at udstede Skøde paa en ved Auktion bortsolgt fast Ejendom betales 2 Kr., naar Købesummen ikke overstiger 2,000 Kr., 4 Kr., hvis den er større, men ikke over 6,000 Kr., og 6 Kr., hvis den overstiger sidstnævnte Sum.

§ 44.

Dersom en Auktion, efter at den hos Auktionsforvalteren er bestilt, og Kundgørelsen deraf foranstaltet, tilbagefalder, erlægges kun den for Kundgørelsen i § 38 fastsatte Betaling, men tilbagefalder den først efter at Auktionsretten er sat, betales som for forgæves Forretning 4 Kr.

Nr. 1.
2.
febr.

45. gr.

Fyrir undirboðsþing skal greiða 4 kr. Þó skal ekkert gjald greiða fyrir undirboðsþing þau, sem getur um í tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, 27. gr., tilsk. 4. maí 1872 um sveitastjórn á Íslandi, 24. gr., lögum 8. október 1883 um bæjarstjórn á Akureyri, 26. gr., og lögum s. d. um bæjarstjórn í Ísafjarðar-kaupstað, 27. gr.

46. gr.

Þar eð það er uppboðsbeiðandi, sem á að greiða uppboðskostnaðinn, skal þess gætt, ef svo kemur fyrir, að kaupanda verður gjört að skyldu að greiða hann, að hann sje þá skodaður sem viðbót við boð þau, sem gjörð hafa verið, og ber því að reikna uppboðslaunin af uppboðssöluverðinu að viðbættum þessum kostnaði.

6. kapítuli.

Um nótarialgjöld.

47. gr.

Fyrir afsögn á víxli, er nótarius gjörir fyrir skort á samþykki eða greiðslufall, skal gjalda eins og hjer segir:

þegar víxillinn nemur 1,000 kr. eða minni upphæð	2 kr.
— — — meiru en 1,000 kr. og allt að fullum 4,000 kr...	4 —
— — — — - 4,000 kr. - — — 10,000 kr...	5 —
— - 10,000 kr.	6 —

Gjald þetta skal greiða, ef gjörðin hefur verið byrjuð, enda þótt gjörðarbeiðandi láti eigi leiða hana til lykta; fyrir eptirrit af afsagnargjörðinni skal ekkert gjald greiða.

48. gr.

Fyrir aðrar afsagnargjörðir, svarkröfur, stefnubirting, er nótarius framkvæmir, svo og aðrar þesskonar gjörðir skal gjalda 2 kr.

Nú skal framkvæma einhverja af gjörðum þeim, er getur um í grein þessari eða í 47. gr., á fleiri stöðum en einum, og skal þá greiða fullt gjald á hinum fyrsta stað, en aðeins 1 kr. fyrir hvern hinna staðanna, sem gjörðin fer fram á eptir kröfu gjörðarbeiðanda.

49. gr.

Fyrir að bera eptirrit saman við frumritið og staðfesta það skal gjalda 25 aura fyrir hverja ör, sem eptirritið nemur, þegar það er ritað eins og að lögum á að vera, en fyrir það, sem minna er en 1/2 ör, skal þó aðeins gjalda 12 aura.

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

§ 45.

For Licitationer betales 4 Kr. Dog erlægges intet Gebyr for de i Forordning om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender af 20de April 1872 § 27, Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse af 4de Maj 1872 § 24, Lov om Bestyrelsen af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender af 8de Oktober 1883 § 26 og Lov af f. D. om Bestyrelsen af Købstaden Saffjords kommunale Anliggender § 27 omhandlede Licitationer.

Nr. 1.
2den
Febr.

§ 46.

Da det er Refvirenten, som har at afholde Auktionsomkostningerne, saa vil det, om det i noget enkelt Tilfælde ved Auktionsomkostningerne gøres Køberen til Pligt at godtgøre disse, blive at iagttage, at denne Godtgørelse betragtes som et Tillæg til det egentlige Auktionsbud, og Salæret beregnes af det samlede Beløb af den Sum, hvorfors Tilslaget er sket, og hint Tillæg.

6te Kapitel.

Om Betaling for Notarialforretninger.

§ 47.

For notarialiter at iværksætte Protest paa en Veksel for manglende Accept eller Betaling erlægges, naar Vekselen lyder paa en Sum indtil:

1,000 Kr. inkl.	2 Kr.
fra 1,000 Kr. ekskl. til 4,000 Kr. inkl.	4 —
— 4,000 — — — 10,000 — —	5 —
og derover.....	6 —

Denne Betaling bliver at erlægge, hvis Forretningen er bleven begyndt, selv om Refvirenten ikke forlanger den fuldført. For Protestens Beskrivelse erlægges intet Gebyr

§ 48.

For andre Protester, Bestikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og andre saadanne Forretninger betales 2 Kr.

Naar nogen af de her eller i § 47 ommeldte Forretninger skal foretages paa flere forskellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det første Sted det ovennævnte Salær og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen efter Refvirentens Forlangende sker, ifkun 1 Kr.

§ 49.

For at konferere og bekræfte en Afstrifts Overensstemmelse med det originale Dokument, betales 25 Ore for hvert Ark, som Afstriften anordningsmæssig skreven udgør, dog saaledes, at der for det, som er under $\frac{1}{2}$ Ark, kun betales 12 Ore.

Nr. 1.
2.
febr.

50. gr.

Þegar gjörður er samningur, arfleðsluskrá, umboðsskjal eða aðrir þesskonar gjörningar fyrir nótarius, eða gengið er við áður sömdu skjali í víðurvist hans, og hann gefur út um það nótarial-vottorð í lögmætu formi, skal gjalda fyrir það 1 kr.

51. gr.

Fyrir að taka á móti og gefa út skipstjóramótmæli, er ákveða skal ábyrgðargjald eða skipskaðabætur, skal gjalda 8 kr.

7. kapituli.

Um gjöld fyrir ýms önnur embættisverk bæjarfógeta og sýslumanna.

52. gr.

Fyrir að gefa út vegabrjef skal gjalda 30 aura fyrir hvern þann, er vegabrjefið hljóðar um, en 50 aura, sje ferðinni heitið til útlanda. Þó skal aðeins greiða helming gjalds þessa fyrir vegabrjef handa húsmönnum, þurrabúðarmönnum, daglaunamönnum, vinnuhjúum og öðrum, er setja má jafnhliða þessum mönnum.

53. gr.

Fyrir sjerhvert mál eða kvarða, sem bæjarfógeti eða sýslumaður löggildir og brenni-merkir, skal gjalda 15 aura.

54. gr.

Fyrir borgarabrjef sem skipstjóri skal gjalda 4 kr. og fyrir borgarabrjef sem handiðnamaður 2 kr.

55. gr.

Fyrir að löggilda og setja innsigli á verzlunarbók skal gjalda 2 kr., en fyrir að löggilda viðskiptabók 15 aura, hvort sem hún er stór eða lítil.

56. gr.

Fyrir að rita á skjöl verzlunarskipa og mannfletningaskipa og fyrir að láta af hendi heilbrigðisvottorð og önnur þau skilríki, er skipin eiga að fá á Íslandi, skal greiða 25 aura af hverri smálest af rúmfangi skipsins, þannig að $\frac{1}{2}$ lest eða þar yfir ber að skoða sem heila lest, en sleppa því, sem minna er en $\frac{1}{2}$ lest; skal greiða gjald þetta á hinni fyrstu höfn á Íslandi, er skipið kemur á til þess að taka á móti vörum eða fólki eða til þess að skipa upp vörum eða skjóta fólki á land. Nú kemur skipið á aðrar hafnir í sömu ferðinni, og skal þá eigi gjald greiða á þeim höfnum fyrir að rannsaka og rita á skjöl þess eða fyrir nýjar farmskrár, þar með talin löggilding vöruskoðunarovotta.

Af skipum frá konungsríkinu, sem koma hingað eingöngu til fiskiveiða, skal gjalda 10 aura af hverri smálest á fyrstu höfn, er þau koma á.

Aukabóknun sú fyrir að rannsaka og rita á skipsskjöl, sem getur um í opnu brjefi 28. desember 1836, 9. gr., er úr gildi numin.

§ 50.

For at være til Stede, naar en Kontrakt, et Testament, en Fuldmagt eller anden saadan Handling oprettes eller foretages, eller det allerede oprettede Dokument af vedkommende højtidelig vedgaas, og derom meddele notarial Attestation i behørig Form, betales 1 Kr.

Nr. 1.
2den
Febr.

§ 51.

For at modtage og udstede en Søprotest til Brug ved Assuranceberegning eller Havarioppgørelse betales 8 Kr.

7de Kapitel.

Om Betalingen for forskellige andre Byfogder og Sghsfelmænd paahvilende Forretninger.

§ 52.

For Udstedelse af Rejsepas betales i Almindelighed 30 Ore, men hvis det er til en Rejse ud af Island, 50 Ore, alt for hver Person, som Passet lyder paa. Dog betales kun det halve af hint Gebyr for Husmænd, Strandsiddere, Daglejere, Tjenestefolk og andre, som med dem kunne sættes i Klasse.

§ 53.

For ethvert Maalekar eller Menmaal, som Byfogden eller Sghsfelmanden justerer og indbrænder, betales 15 Ore.

§ 54.

For Borgerbrev paa Skippernæring betales 4 Kr. og for Borgerbrev paa Haandværksnæring 2 Kr.

§ 55.

For at autorisere og forsegle en Handelsbog betales 2 Kr., for at autorisere en Kontrabog, stor eller lille, 15 Ore.

§ 56.

For at gøre de fornødne Paategninger paa de et Handels- eller Passagereskib vedkommende Papirer, samt meddele de Sundhedsattester og andre Beviser, som det i Island skal modtage, skal paa den første Havn, som det anløber her i Landet for at løsse eller lade Gods eller ilandsætte eller modtage Passagerer, betales 25 Ore for hver Registerton af Skibets Drægtighed, saaledes at $\frac{1}{2}$ Ton og derover regnes som en hel, og hvad der er under $\frac{1}{2}$ Ton bortfalder. Anløber Skibet andre Havne paa den samme Rejse, erlægges der ikke paa disse Havne Gebyr for Undersøgelsen og Paategningen af dets Papirer, eller for Meddelelsen af ny Ladningsdokumenter, derunder Legalisation af Bragerattester.

Af indenrigste Fisterfibe, som ankomme hertil udelukkende til Fisteri, betales pr. Registerton 10 Ore paa den første Havn, de anløbe.

Det i Plakat 28de December 1836 § 9 omhandlede Ekstragebyr for Undersøgelse og Paategning af Skibspapirer bortfalder.

Nr. 1.
2.
febr.

57. gr.

Fyrir að mæla skip samkvæmt tilskipun 25. júní 1869 skal gjalda:

- a) þegar mælingin fer fram eptir fullkomnari aðferðinni, og hefur þó eigi verið við hendina eldra mælingarbrjef, er út hefur verið gefið samkvæmt tilskipun þessari eða eldri ákvæðum..... 20 aura
b) ætíð endranær 10 —
fyrir hverja smálest skipsins eptir hinu nýja mælingarbrjefi.

Fyrir útdrátt þann úr skrásetningarbókinni, er getur um í 20. gr. tilsk. um skrásetningu skipa 25. júní 1869, skal gjaldið 2 kr. fyrir hvert það skip, sem leitað er upplýsinga um.

58 gr.

Fyrir eptirlit lögreglustjóra með útflutningum samkvæmt lögum nr. 3, 14. janúar 1876, skal gjalda 20 kr. fyrir hvert útflutningaskip, er hann skoðar.

59 gr.

Fyrir að löggilda leiðarbók skal gjalda 4 kr., ef rúmfang hlutaðeigandi skips er meira en 100 smálestir, ella 2 kr.

Helmung gjalds þessa skal greiða fyrir vottorð þau, sem rituð eru samkvæmt 4. gr. farmannalaga 22. marz 1890 í leiðarbækur, er skilað hefur verið sökum tjóns, er skipið hefur beðið.

Fyrir vottorð þau, sem rituð eru samkvæmt 5. gr. sömu laga í leiðarbækur, sem skilað hefur verið að afstaðinni ferð, skal gjalda fyrir skip, sem stærra er en 100 smálestir, 3 kr., ef ferðin hefur eigi staðið missiri lengur, 4 kr. ef hún hefur staðið missiri lengur en ekki ári lengur; en 5 kr., ef hún hefur staðið ári lengur. Nú er skip minna en áður er sagt, og skal þá jafnan hálf gjald greiða við það, sem áður er tiltekið.

60. gr.

Fyrir sjóferðapróf það er ræðir um í 21. gr. laga um skipströnd 14. janúar 1876, svo og fyrir önnur sjóferðapróf, skal gjalda 8 kr.

61. gr.

Fyrir rannsókn þá og vottorð um styrkleik aðflutts brennivíns eða vínanda, sem ræðir um í 2. gr. laga nr. 10, 11. febrúar 1876, skal gjalda 2 kr.

Sama gjald skal greiða fyrir vottorð það, sem ræðir um í 3. gr. sömu laga, um að vöruskrá eða tollskrá skips telji meiri áfenga drykki, en í land eru fluttir.

62. gr.

Fyrir að kveðja menn utanrjettar til skoðunar- eða annara slíkra gjörða, skal gjalda 30 aura fyrir hvern þann, sem kvaddur er.

63. gr.

Fyrir að gefa út leyfisbrjef til lausamennsku eptir tilskipun 26. maí 1863 skal gjalda 2 kr.

64. gr.

Fyrir að gefa hjón saman í borgaralegt hjónaband, samkvæmt lögum um utanþjóðkirkjumenn 19. febrúar 1886, og fyrir eptirrit af gjörningnum, skal greiða 4 kr.

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

§ 57.

Nr. 1.
2den
Febr.

- For Skibes Maaling overensstemmende med Forordning 25de Juni 1869 erlægges:
- a. naar Maalingen er fuldført efter den fuldstændige Metode. uden at der har kunnet afleveres et tidligere, enten i Henshold til nysnævnte Forordning eller tidligere Bestemmelser udstedt Maalebrev 20 Ore
 - b. i alle andre Tilfælde 10 —
for hver paalydende Ton i det ny Maalebrev.

For de i Forordning af f. D. om Skibes Registrering § 20 ommeldte Udbrug af Registreringsprotokollen betales 2 Kr. for hvert Skib, hvorom der ønskes Oplysning.

§ 58.

For Politimesterens Tilsyn med Udvandringer ifølge Lov Nr. 3 af 14de Januar 1876 erlægges for hvert af ham synet Udvandrerksib 20 Kr.

§ 59.

For at autorisere en Logbog erlægges 4 Kr., naar vedkommende Skibs Drægtighed overstiger 100 Tons, men ellers 2 Kr.

Det halve af fornævnte Betaling erlægges for den i Lov vedrørende Søfarten af 22de Marts 1890 § 4 ommeldte Paategning og Attestation af en Logbog, der afleveres i Anledning af en vedkommende Skib tilstødt Skade.

For den i samme Lovs § 5 omhandlede Paategning og Attestation af en Logbog, der afleveres efter endt Rejse, erlægges, saafremt Skibet er over 100 Tons, 3 Kr., hvis Rejsen ikke har varet over et halvt Aar, 4 Kr., hvis den har varet over et halvt Aar men ikke over 1 Aar, men 5 Kr., hvis den har varet over 1 Aar. Er Skibet af ringere Drægtighed end foransøgt, bliver i alle Tilfælde kun den halve Betaling at erlægge.

§ 60.

For den i Strandingslov af 14de Januar 1876 § 21 omhandlede Søforklaring saa vel som for Søforklaringer i andre Tilfælde erlægges 8 Kr.

§ 61.

For den i Lov Nr. 10 af 11te Februar 1876 § 2 omhandlede Undersøgelse af og Attestation om Styrken af indført Brændevin eller Spiritus erlægges 2 Kr.

Samme Gebyr erlægges for den i samme Lovs § 3 omhandlede Attestation om, at der paa et Skibs Toldseddel eller Varefortegnelse er opført mere af spirituøse Drikke, end der udlosses.

§ 62.

For Mænds Udmeldelse uden Retten til Syns- eller andre beslige Forretninger betales 30 Ore for hver udmeldt Mand.

§ 63.

For Bevilling ifølge Forordning 26de Maj 1863 til Frigørelse fra Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste betales 2 Kr.

§ 64.

For i Henshold til Lov angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken, af 19de Febr. 1886 at forrette borgerlig Vielse, samt for Udfærdigelse af fornøden Protokoludskrift, betales 4 Kr.

Nr. 1.
2.
febr.

8. kapituli.

Almenn ákvæði.

65. gr.

Á öll þau skjöl, sem borgað er fyrir að gefa út eða rita á, eða sem snerta embættisgjörðir, sem borgun hefur verið greidd fyrir eptir reglum þeim, er að framan eru skráðar, skal hlutaðeigandi embættismaður rita hið greidda gjald bæði með tölustötum og bókstöfum.

Sje brotið gegn þessu, varðar það sektum til landssjóðs, allt að 100 kr.

66. gr.

Allir embættismenn, sem heimta inn aukatekjur fyrir landssjóð, skulu halda reglulega aukatekjudagbók, er löguð sje eins og fyrirmyndin í reglugjörð 25. maí 1878 2. gr. Skal dagbók þessi vera löggilt af hlutaðeigandi amtmanni, og skal hann á eptirlitsferðum sínum rannsaka hana og rita um það vottorð í bókina og gefa þess nákvæmar gætur, hvort hún sje rjett rituð, og hvort aukatekjur hafi verið rangt taldar í henni.

67. gr.

Aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna á Íslandi 10. september 1830 er úr lögum numin að því er snertir aukatekjur þær, er renna skulu í landssjóð samkvæmt lögum um laun sýslumanna og bæjarfógeta 14. desember 1877, 1. og 2. gr.

68. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1894.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 2. febrúar 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

8de Kapitel.Nr. 1.
2den
Febr.**Almindelige Bestemmelser.**

§ 65.

Paa alle Dokumenter, for hvis Udstedelse eller Paategning Gebyr erlægges, eller som angaa Forretninger, hvorfor Betaling efter det foregaaende er oppebaaren, bør vedkommende Embedsmand anføre den modtagne Betaling baade med Tal og med Bogstaver. Forsømmelse heraf straffes med Bøder indtil 100 Kr., som tilfalde Landskassen.

§ 66.

Alle Retsbetjente, som oppebære Sportler for Landskassen, bør holde en ordentlig Sporteljournal efter det i Reglement af 25de Maj 1878 § 2 foreskrevne Skema. Denne Journal bør være forsynet med vedkommende Overøvrigheds Autorisation, og bør denne paa sine Inspektionsrejser efterse og paa skrive Journalen, samt nøje paaagte, om den er ordentlig ført, og om nogen Urigtighed i Sportuleringer ifølge samme har fundet Sted.

§ 67.

Sportelreglement for Rettens Betjente af 10de September 1830 ophæves, for saa vidt angaar de Landskassen ifølge Lov om Lønninger for Sysselmænd og Byfogder af 14de December 1877 §§ 1 og 2 tilkommende Sportler.

§ 68.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1894.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Februar 1894.

Ministeriet for Island, den 2den Februar 1894.

J. Nellesmann.

Olafur Halldórsson.